

[Thorndahl]

55.000 boliger – et antal, der efter forslagsstillernes opfattelse svarer til behovet for nybyggeri. Vi kan derfor konkludere, at vi efter forslagsstillernes opfattelse aldrig har haft et byggeboom i Danmark – en opfattelse, som forslagsstillerne formentlig er enige om. På denne baggrund kan det nok forbavse, at forslagsstillerne udtaler, at der ikke findes styringsmekanismer, som kan hindre et *nyt* boom i boligbyggeriet. Hvad mener man med »nyt«? Efter forslagsstillernes egne forudsætninger har vi jo aldrig haft et byggeboom.

Johan Philipsen (V):

Jeg har vist tidligere afvist lignende forslag på venstres vegne, men det skal jeg da gerne gentage og kun føje til, at boligministeren har jo ret i, at tidsfristerne er af en sådan art, at forslaget i sig selv er uigennemførligt.

Keld Andersen (KF):

Det konservative folkeparti kan ikke medvirke til gennemførelse af dette forslag. Med hensyn til begrundelsen herfor skal jeg henvise forslagsstillerne til Folketingstidende 1976–77, 2. samling, sp. 1710 og 1711, fra 12. april 1977.

Prehn (CD):

CD kan af flere grunde ikke gå ind for et beslutningsforslag som det her foreliggende. Først og fremmest fordi vi er imod tvang. Man kan ikke tvinge f. eks. et boligselskab til at bygge boliger, som ingen har brug for. Som det tidligere er sagt fra denne talerstol, er en kvota udtryk for noget ideelt, som man vil stræbe efter, men ikke noget, man kan garantere.

Der er således meget lidt realitet i dette forslag. Mangelen på realitetssans hos forslagsstillerne kommer klart til udtryk i, at man foreslår et direkte statstilskud til almennyttigt boligbyggeri – ganske vist maskeret som en momsrefusion, der langt overstiger den moms, der skal afholdes. Vi kan kun betragte forslaget som et paradeforslag, og vi kan ikke støtte det.

Bjørn Poulsen (SF):

Det er jo ikke første gang, SF er medforslagsstiller til dette forslag. Vi mener stadig væk, at det forslag er nødvendigt. Det bygge-

ri, som vi ser på årsbasis, ligger jo ret langt under det, som boligforligspartierne har sat sig som mål, og når boligforligspartierne ikke kan klare det, ja, så vil vi andre da gerne give en hånd med.

Man har talt om, at det nu måske var sidste gang, vi så dette forslag. Jeg tror nok, vi må sige, at det er noget, regeringen bestemmer. Hvis det stadig væk bliver skudt ud i fremtiden, hvornår der skal laves et nyt boligforlig, så bliver dette forslag uden tvivl fremsat igen. Så længe der ikke bliver lavet et boligforlig i dette folketing, som prøver – og jeg siger udtrykkelig: prøver – at løse nogle af nybyggeriets problemer, ja, så vil disse tre partier uden tvivl fremsætte deres forslag igen.

Nu har vi jo tidligere i denne folketingsamling fra boligministerens side fået lovnin på, at vi i januar måned skulle have et oplæg til et nyt boligforlig. Nu er januar måned jo gået, og vi skal naturligvis ikke skubbe alt for meget på, men det kunne da være meget interessant at få at vide – fordi det netop er nybyggeriet, dette forslag handler om – om vi måske snart ser noget, der skal være oplæg til et boligforlig, eller om man har tænkt sig at sætte boligselskaber i en endnu større katepine, end de faktisk sidder i i dag med hensyn til planlægning, for fremtiden, fordi man ikke kommer frem med nogle tanker om, hvorledes regeringen har tænkt sig at løse boligproblemerne her i landet. Det er naturligvis op til boligministeren, om han vil komme med noget, men jeg synes da, vi ved en tidligere debat her i folketinget fik et ret kraftigt løfte om, at der skulle komme et oplæg fra boligministeren i januar måned.

CDs ordfører var inde på, at man ikke skulle bygge boliger, der ikke er brug for. Nu synes jeg ærlig talt nok, det var en af de meget, meget flotte bemærkninger. Vi har et problem her i landet med at udleje visse lejligheder, det er der sikkert ikke nogen her der er i tvivl om, men vi er vel også alle sammen klar over, hvorfor de ikke kan udlejes. Der er jo noget, der hedder, at man faktisk skal have råd til at bo i en lejlighed for at leje den, og det er jo dér, vi har det store problem. Det er derfor, vores forslag går ind for, at en finansiering og en billigørelse af byggeriet må være nødvendig. Får man en lejligheds husleje ned på et fornuftigt niveau, så vil der ikke være nogen problemer med at